

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2013. gada 28. novembrī*

Apelācija — Ierobežojoši pasākumi pret Irānas Islāma Republiku kodolieroču izplatīšanas novēršanai —
Līdzekļu iesaldēšana — Pienākums pierādīt pasākuma pamatotību

Lieta C-280/12 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2012. gada 4. jūnijā
iesniedza,

Eiropas Savienības Padome, ko pārstāv *M. Bishop* un *R. Liudvinaviciute-Cordeiro*, pārstāvji,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

ko atbalsta

Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, ko pārstāv *J. Beeko* un *A. Robinson*, pārstāvji,
kuriem palīdz *S. Lee, barrister*,

Francijas Republika, ko pārstāv *E. Ranaivoson* un *D. Colas*, pārstāvji,

personas, kas iestājušās apelācijas tiesvedībā,

pārējie lietas dalībnieki –

Fulmen, Teherāna (Irāna),

Fereydown Mahmoudian, ar dzīvesvietu Teherānā,

ko pārstāv *A. Kronshagen* un *C. Hirtzberger*, advokāti,

prasītāji pirmajā instancē,

Eiropas Komisija, ko pārstāv *M. Konstantinidis*, pārstāvis,

persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē.

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs *T. fon Danvics* [*T. von Danwitz*], tiesneši *E. Juhāss* [*E. Juhász*],
A. Ross [*A. Rosas*] (referents), *D. Švābi* [*D. Šváby*] un *K. Vajda* [*C. Vajda*],

ģenerālvokāts *M. Vatelē* [*M. Wathelet*],

* Tiesvedības valoda – franču.

sekretārs V. Turē [*V. Tourrès*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2013. gada 4. jūlija tiesas sēdi,

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklaušanās pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar savu apelācijas sūdzību Eiropas Savienības Padome lūdz Tiesu atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2012. gada 21. marta spriedumu apvienotajās lietās T-439/10 un T-440/10 *Fulmen* un *Mahmoudian*/Padome (turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”), ar kuru Vispārējā tiesa, ciktāl tālāk minētie tiesību akti attiecas uz *Fulmen* un *F. Mahmoudian*, ir atcēlusi:

- Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP (OV L 195, 39. lpp., un kļūdas labojums – OV L 197, 19. lpp.);
- Padomes 2010. gada 26. jūlija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 668/2010, ar ko īsteno 7. panta 2. punktu Regulā (EK) Nr. 423/2007 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 195, 25. lpp.);
- Padomes 2010. gada 25. oktobra Lēmumu 2010/644/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413 (OV L 281, 81. lpp.);
- Padomes 2010. gada 25. oktobra Regulu (ES) Nr. 961/2010, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Regulu (EK) Nr. 423/2007 (OV L 281, 1. lpp.; turpmāk tekstā visi kopā – “apstrīdētie tiesību akti”),

atstāja spēkā Lēmuma 2010/413, kurā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2010/644, radītās sekas līdz brīdim, kad stāsies spēkā Regulas Nr. 961/2010 atcelšana, un noraidīja prasību attiecībā uz pārējo tās daļu.

Athilstošās tiesību normas un tiesvedības priekšvēsture

- 2 Kodolieroču neizplatīšanas līgums tika atvērts parakstīšanai Londonā, Maskavā un Vašingtonā 1968. gada 1. jūlijā. Tā “līgumslēdzējas puses” ir 28 Eiropas Savienības dalībvalstis un Irānas Islāma Republika.
- 3 Šī līguma II pantā tostarp ir paredzēts, ka “visas valstis, kuru rīcībā nav kodolieroču un kuras ir Līguma puses, apņemas [...] neražot vai citā veidā neiegūt kodolieročus vai citas kodolsprādziena ierīces [...]”.
- 4 Minētā līguma III panta 1. punktā ir paredzēts, ka “visas valstis, kuru rīcībā nav kodolieroču un kuras ir Līguma puses, apņemas piekrist garantijām, kas tiks noteiktas nolīgumā, par kuru tiks panākta vienošanās un kurš tiks noslēgts ar Starptautisko [A]tomenerģijas aģentūru [(turpmāk tekstā – “SAEA”)] saskaņā ar [SAEA] Statūtiem un minētās aģentūras garantiju sistēmu, un kas tiks noteiktas ar vienīgo mērķi izvērtēt, vai minētā valsts ir izpildījusi savus pienākumus atbilstoši šim Līgumam, lai novērstu kodolenerģijas izmantošanu nevis miermīlīgiem mērķiem, bet gan saistībā ar kodolieročiem vai citām kodolsprādziena ierīcēm [...]”.

- 5 Saskaņā ar tās Statūtu III B 4. pantu SAEA ir jāiesniedz ikgadēji ziņojumi par tās darbību Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālajai asamblejai un attiecīgā gadījumā – arī Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomei (turpmāk tekstā – “Drošības padome”).
- 6 Ņemot vērā daudzos SAEA ģenerāldirektora ziņojumus un SAEA Vadības padomes rezolūcijas attiecībā uz Irānas Islāma Republikas kodolieroču programmu, Drošības padome 2006. gada 23. decembrī pieņēma Rezolūciju 1737 (2006), kuras 12. punktā, lasot to kopā ar tās pielikumu, ir norādīta virkne personu un vienību, kas esot iesaistītas kodolieroču izplatīšanā un kuru līdzekļi, kā arī saimnieciskie resursi būtu jāiesaldē.
- 7 Lai Savienībā īstenotu Rezolūciju 1737 (2006), Padome 2007. gada 27. februārī pieņēma Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 61, 49. lpp.).
- 8 Kopējās nostājas 2007/140 5. panta 1. punktā ir paredzēta noteiktu personu un vienību kategoriju, kas ir uzskaitītas šī noteikuma a) un b) punktā, visu līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana. Tā šā 5. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir minētas personas un vienības, kas uzskaitītas Rezolūcijas 1737 (2006) pielikumā, kā arī citas personas un vienības, ko noteikusi Drošības padome vai saskaņā ar Rezolūcijas 1737 (2006) 18. punktu izveidotā Drošības padomes Komiteja. Šo personu un vienību saraksts ir ietverts Kopējās nostājas 2007/140 I pielikumā. Minētā 5. panta 1. punkta b) apakšpunkts attiecas uz tām I pielikumā neiekļautām personām vai vienībām, kuras tostarp piedalās ar Irānas kodolieroču izplatīšanu saistītās darbībās, ir tieši saistītas ar tām vai sniedz tām atbalstu. Šo personu un vienību saraksts ir ietverts iepriekš minētās kopējās nostājas II pielikumā.
- 9 Ciktāl tas attiecas uz Eiropas Kopienas kompetenci, Rezolūcija 1737 (2006) tika īstenota ar Padomes 2007. gada 19. aprīļa Regulu (EK) Nr. 423/2007 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 103, 1. lpp.), kura tika pieņemta, pamatojoties uz EKL 60. un 301. pantu, attiecas uz Kopējo nostāju 2007/140 un kuras saturs būtībā ir tāds pats kā šai kopējai nostājai, jo šīs regulas IV pielikumā (personas, vienības un struktūras, ko norādījusi Drošības padome) un V pielikumā (personas, vienības un struktūras, kas nav minētas IV pielikumā) ir iekļauti to pašu vienību un fizisko personu nosaukumi un vārdi.
- 10 Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta a) apakšpunkts bija formulēts šādi:

“Visus līdzekļus un saimnieciskos resursus, kas ir to personu, vienību vai struktūru īpašumā, valdījumā, turējumā vai kontrolē, kuras minētas V pielikumā, iesaldē. V pielikumā iekļauj fiziskas un juridiskas personas, vienības un struktūras, kas nav minētas IV pielikumā un kas saskaņā ar 5. panta 1. punkta b) apakšpunktu Kopējā nostājā 2007/140 [...] ir apzinātas kā tādas, kas:

  - a) piedalās ar kodolieroču izplatīšanu saistītās Irānas darbībās, ir tieši saistītas ar tām vai sniedz tām atbalstu.”
- 11 Konstatējot, ka Irānas Islāma Republika nav ievērojusi Drošības padomes rezolūcijas, ka tā ir uzbūvējusi centrāli Kumā [*Qom*], neizpildot savu pienākumu apturēt visas ar kodolmateriālu bagātināšanu saistītās darbības, un tikai 2009. gada septembrī ir atklājusi, ka nav informējusi SAEA, un ir atteikusies sadarboties ar šo aģentūru, Drošības padome ar 2010. gada 9. jūnija Rezolūciju 1929 (2010) noteica stingrākus pasākumus, kas tostarp attiecās uz Irānas kuģniecības sabiedrībām, ballistisko raķešu nozari, ar kurām var tikt nogādāti kodolieroči, un Islāma revolucionāro gvardu korpusu.
- 12 Deklarācijā, kas ir pievienota Eiropadomes 2010. gada 17. jūnija secinājumiem, tā uzsvēra arvien pieaugošās bažas par Irānas kodolprogrammu, puda gandarījumu par Drošības padomes Rezolūcijas 1929 (2010) pieņemšanu un pieņēma zināšanai pēdējo SAEA ziņojumu, kas datēts ar 2010. gada 31. maiju.

- 13 Šīs deklarācijas 4. punktā Eiropadome atzina, ka vairs nav iespējams izvairīties no jaunu ierobežojošu pasākumu noteikšanas. Ņemot vērā Ārlietu padomes veikto darbu, tā aicināja to tās nākamajā darba sesijā veikt pasākumus Drošības padomes Rezolūcijā 1929 (2010) noteikto pasākumu īstenošanai, kā arī papildu pasākumus, lai sekmētu, ka sarunās tiek kļiedētas visas arvien vēl pastāvošās bažas saistībā ar Irānas Islāma Republikas veikto divdomīgu tehnoloģiju izstrādi, ar ko tā atbalsta savu kodolprogrammu un raķešu programmu. Šiem pasākumiem bija jāattiecas uz šādām nozarēm:

“Tirdzniecības nozari, it īpaši saistībā ar divējāda lietojuma preču tirdzniecību un papildu ierobežojumiem attiecībā uz tirdzniecības darījumu apdrošināšanu; finanšu nozari, tostarp citu Irānas banku gūto ienākumu iesaldēšanu un banku un apdrošināšanas sabiedrību nozares ierobežojumiem; Irānas transporta nozari, tostarp Irānas Islāma Republikas jūras pārvadājumu sabiedrību (*IRISL*) un tās meitasuzņēmumiem, un gaisa pārvadājumiem; svarīgākajiem naftas un gāzes rūpniecības sektoriem, nosakot aizliegumu veikt jaunus ieguldījumus, sniegt tehnisko palīdzību un ar šiem sektoriem saistīto tehnoloģiju, iekārtu un pakalpojumu nodošanu, it īpaši saistībā ar naftas pārstrādes, šķīdināšanas un sašķīdinātās dabasgāzes tehnoloģijām; turklāt vīzu izsniegšanas aizliegums un līdzekļu iesaldēšana it īpaši ir jāattiecinā uz Islāma revolucionāro gvardu korpusu (*IRGC*)”.

- 14 Padome īstenoja šo deklarāciju ar Lēmumu 2010/413, atceļot Kopējo nostāju 2007/140 un paredzot papildu ierobežojošus pasākumus salīdzinājumā ar minētajā nostājā paredzētajiem pasākumiem.
- 15 Lēmuma 2010/413 20. panta 1. punktā ir paredzēta vairāku kategoriju personu un vienību līdzekļu iesaldēšana. 20. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir minētas personas un vienības, kuras ir norādījuši Drošības padome un kuras ir uzskaitītas šī lēmuma I pielikumā. Minētā 20. panta 1. punkta b) apakšpunkta adresāti tostarp ir “citas I pielikumā neiekļautas personas un struktūras, kuras ir iesaistītas vai tieši saistītas ar atbalsta sniegšanu Irānas aizdomīgu kodoldarbību izplatīšanā vai kodolieroču piegādes sistēmas izstrādē, tostarp iesaistītas aizliegtu priekšmetu, preču, iekārtu, materiālu un tehnoloģiju iepirkšanā, vai personas vai struktūras, kuras darbojas to vārdā vai pēc to norādījumiem, vai struktūras, kas ir to īpašumā vai kontrolē, tostarp nelikumīgi [...], kā uzskaitīts II pielikumā”.
- 16 Prasītāja lietā T-439/10, *Fulmen*, ir Irānā reģistrēta sabiedrība, kas tostarp darbojas elektroiekārtu nozarē. Tās nosaukums ir iekļauts Lēmuma 2010/413 II pielikuma I. B daļas 13. punktā. Šajā ziņā ir norādīts šāds pamatojums:

“*Fulmen* ir bij[usi] iesaistīt[a] elektroiekārtu montāžā *Qom/Fordoo* būvniecībā laikā, kad šā objekta pastāvēšana vēl nebija paziņota atklātībā.”

- 17 Saskaņā ar pārsūdzētā sprieduma 2. punktu prasītājs lietā T-440/10, *F. Mahmoudian*, ir *Fulmen* vairākuma akcionārs un tās valdes priekšsēdētājs. Viņa vārds ir iekļauts Lēmuma 2010/413 II pielikuma I. A daļas 9. punktā. Šajā ziņā ir norādīts šāds pamatojums: “*Fulmen* direktors”.
- 18 Ar Īstenošanas regulu Nr. 668/2010, kas tika pieņemta, īstenojot Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punktu, *Fulmen* nosaukums, kas bija minēts Īstenošanas regulas Nr. 668/2010 pielikuma I. B daļas 11. punktā, tika pievienots Regulas Nr. 423/2007 V pielikuma I tabulā ietvertajam juridisku personu, vienību un struktūru sarakstam.
- 19 Tika norādīts šāds pamatojums:
- “*Fulmen* ir bij[usi] iesaistīt[a] elektroiekārtu montāžā *Qom/Fordoo* būvniecībā laikā, kad šā objekta pastāvēšana vēl nebija paziņota atklātībā.”
- 20 *F. Mahmoudian*, kurš ir minēts Īstenošanas regulas Nr. 668/2010 pielikuma I. A daļas 2. punktā, tika pievienots Regulas Nr. 423/2007 V pielikuma I tabulā ietvertajam fizisko personu sarakstam. Attiecīgais pamatojums ir identisks Lēmumā 2010/413 ietvertajam pamatojumam.

- 21 Lēmuma 2010/413 II pielikums tika pārskatīts un pārstrādāts ar Lēmumu 2010/644.
- 22 Šī lēmuma 2010/644 preambulas 2.–5. apsvērumā ir noteikts:
- “(2) Padome ir pilnībā pārskatījusi Lēmuma 2010/413/KĀDP II pielikumā iekļauto personu un vienību sarakstu, uz kurām attiecinā minētā lēmuma 19. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 20. panta 1. punkta b) apakšpunktu. To darot, Padome ņēma vērā attiecīgo personu vai vienību iesniegtās piezīmes.
- (3) Padome secināja, ka uz Lēmuma 2010/413/KĀDP II pielikumā uzskaitītajām personām un vienībām, izņemot divas vienības, būtu jāturpina attiecināt īpašus ierobežojošus pasākumus, kas tajā paredzēti.
- (4) Padome arī secināja, ka būtu jāgroza dati, kas attiecas uz dažām sarakstā iekļautajām vienībām.
- (5) Attiecīgi būtu jāatjaunina to personu un vienību saraksts, kas ir minētas Lēmuma 2010/413/KĀDP 19. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 20. panta 1. punkta b) apakšpunktā.
- 23 *Fulmen* nosaukums tika pārņemts Lēmuma 2010/413, tā Lēmuma 2010/644 redakcijā, II pielikuma I tabulā ietvertā vienību saraksta 13. punktā. Attiecīgais pamatojums ir identisks Lēmumā 2010/413 ietvertajam pamatojumam.
- 24 *F. Mahmoudian* vārds un uzvārds tika iekļauts Lēmuma 2010/413, tā Lēmuma 2010/644 redakcijā, II pielikuma I tabulā ietvertā personu saraksta 9. punktā. Attiecīgais pamatojums ir identisks Lēmumā 2010/413 ietvertajam pamatojumam.
- 25 Regula Nr. 423/2007 tika atcelta ar Regulu Nr. 961/2010.
- 26 Regulas Nr. 961/2010 16. pantā tostarp ir paredzēta visu to līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana, kas ir noteiktu personu, vienību vai struktūru īpašumā vai kontrolē. Šī noteikuma 1. punktā ir minētas personas, vienības un struktūras, ko norādījusi Drošības padome un kas ir uzskaitītas šīs regulas VII pielikumā.
- 27 Regulas Nr. 961/2010 16. panta 2. punktā ir noteikts:
- “2. Iesaldē visus līdzekļus un saimnieciskos resursus, kas ir VIII pielikumā uzskaitīto personu, vienību vai struktūru īpašumā, valdījumā, turējumā vai kontrolē. VIII pielikumā iekļauj fiziskas un juridiskas personas, vienības un struktūras, [...] kas saskaņā ar Lēmuma [2010/413] 20. panta 1. punkta b) apakšpunktu ir apzinātas kā tādas, kas:
- a) piedalās ar kodolieroču izplatīšanu saistītās Irānas darbībās vai Irānas veiktā kodolieroču piegādes sistēmu izstrādē, ir tieši saistītas ar tām vai sniedz tām atbalstu, tostarp iesaistoties aizliegtu preču un tehnoloģiju iepirkumos, vai ir apzinātas kā tādas, kas pieder šādai personai, vienībai vai struktūrai vai ko tās kontrolē, tostarp ar nelikumīgiem līdzekļiem, vai kas rīkojas to vārdā vai uzdevumā;
- [..].”
- 28 Padome iekļāva *Fulmen* nosaukumu Regulas Nr. 961/2010 VIII pielikuma B daļā ietvertā juridisko personu, vienību un struktūru saraksta 13. punktā. Šis iekļaušanas pamatojums ir identisks Lēmumā 2010/413 ietvertajam pamatojumam.

- 29 *F. Mahmoudian* vārds un uzvārds tika iekļauts Regulas Nr. 961/2010 VIII pielikuma A daļā ietvertā fizisko personu saraksta 14. punktā. Šis iekļaušanas pamatojums ir identisks Lēmumā 2010/413 ietvertajam pamatojumam.
- 30 *F. Mahmoudian* un *Fulmen* ar ierakstītām vēstulēm, kas datētas attiecīgi ar 2010. gada 26. augustu un 14. septembri, lūdza Padomei svītrot attiecīgi to vārdu un uzvārdu, kā arī nosaukumu no attiecīgajiem sarakstiem un nosūtīt tiem arī informāciju, uz kuru tā bija pamatojusies, nosakot ierobežojošos pasākumus attiecībā uz tiem. Ar 2010. gada 28. oktobra vēstulēm Padome noraidīja šos lūgumus. Šajā ziņā Padome norādīja *F. Mahmoudian* un *Fulmen*, ka tās lēmums par attiecīgi to vārda un uzvārda, kā arī nosaukuma saglabāšanu strīdīgajos sarakstos nav pamatots ne ar kādiem citiem pierādījumiem kā vien tiem, kas ir norādīti attiecībā uz šiem sarakstiem sniegtajā pamatojumā.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 31 Ar prasības pieteikumiem, kas Vispārējās tiesas kanclerijā iesniegti 2010. gada 24. septembrī, gan *Fulmen*, gan arī *F. Mahmoudian* cēla prasību atcelt Lēmumu 2010/413 un Īstenošanas regulu Nr. 668/2010. Šīs lietas, kas tika reģistrētas attiecīgi ar numuriem T-439/10 un T-440/10, tika apvienotas mutvārdu procesā un sprieduma taisīšanai.
- 32 Savās replikās *Fulmen* un *F. Mahmoudian* paplašināja savus prasījumus, lūdzot atcelt arī Lēmumu 2010/644 un Regulu Nr. 961/2010, ciktāl šie tiesību akti attiecas uz tiem. Tie arī lūdza Vispārējai tiesai atzīt kaitējumu, kas tiem ir ticis nodarīts apstrīdēto tiesību aktu pieņemšanas dēļ.
- 33 Vispārējā tiesa vispirms noraidīja pirmo prasības pamatu, kas attiecās uz pienākuma norādīt pamatojumu, tiesību uz aizstāvību un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpumu, uzskatot, ka, kaut arī attiecīgo tiesību aktu pamatojums ir īss, tas tomēr ir bijis pietiekams, lai *Fulmen* un *F. Mahmoudian* varētu saprast, kādas darbības tiem tiek inkriminētas, un celt attiecīgu prasību.
- 34 Pēc tam Vispārējā tiesa izvērtēja trešo prasības pamatu, kas attiecās uz kļūdu vērtējumā saistībā ar *Fulmen* un *F. Mahmoudian* dalību kodolieroču izplatīšanā. *Fulmen* un *F. Mahmoudian* apgalvoja, ka Padome nav pierādījusi *Fulmen* iesaistīšanos *Qom/Fordoo* būvniecībā. Padome uz to atbildēja, ka no tās nevar tikt prasīts, lai tā iesniegtu šo apgalvojumu apstipriņošus pierādījumus. Padome apgalvoja, ka Savienības tiesai ir tikai jāveic pārbaude par to, vai ierobežojošo pasākumu noteikšanas pamatojumam izvirzītie iemesli ir "ticami". Tā tas, ņemot vērā, ka *Fulmen* ir sabiedrība, kura jau ilgstoši darbojas Irānas elektroiekārtu tirgū un kurai ir ievērojams darbinieku skaits, esot arī šajā lietā.
- 35 Pārsūdzētā sprieduma 96.–104. punktā Vispārējā tiesa nosprieda:
- “96 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka akta, pamatojoties uz kuru attiecībā pret kādu vienību ir tikuši pieņemti ierobežojoši pasākumi, tiesiskuma pārbaude attiecas uz tā pamatojumam minēto faktu un apstākļu pārbaudi tāpat kā uz pierādījumu un informācijas, uz kuru šis vērtējums balstīts, pārbaudi. Apstrīdēšanas gadījumā Padomei ir jāiesniedz attiecīgie pierādījumi, lai Savienības tiesa varētu tos izvērtēt (šajā ziņā skat. [...] 2009. gada 14. oktobra spriedumu lietā [T-390/08] *Bank Melli Iran* /Padome[, Krājums, II-3967. lpp.], 37. un 107. punkts).
- 97 Līdz ar to pretēji tam, ko ir apgalvojusi Padome, šajā lietā veicamā tiesiskuma pārbaude nav tikai par izvirzīto iemeslu abstraktās "ticamības" izvērtējumu, bet tai ir jāietver arī jautājums par to, vai tie juridiski pietiekami ir pamatoti ar konkrētiem pierādījumiem un informāciju.
- 98 Padome nevar arī apgalvot, ka tai šādi pierādījumi nav jāsniedz.

- 99 Šajā ziņā, pirmkārt, Padome apgalvo, ka prasītājiem piemērotie ierobežojošie pasākumi ir [noteikti], pamatojoties uz kādas dalībvalsts priekšlikumu atbilstoši Lēmuma 2010/413 23. panta 2. punktā paredzētajai procedūrai. Tomēr šis apstāklis nekādi neietekmē to, ka apstrīdētie akti ir Padomes pieņemti akti, kurai līdz ar to ir jānodrošina, lai to pieņemšana būtu pamatota, attiecīgā gadījumā lūdzot attiecīgajai dalībvalstij iesniegt tai šim mērķim nepieciešamos pierādījumus un informāciju.
- 100 Otrkārt, Padome nevar atsaukties uz to, ka attiecīgie pierādījumi ir iegūti no konfidencialiem avotiem un tādēļ nevar tikt izpausti. Kaut arī šis apstāklis, iespējams, varētu pamatot attiecībā uz šo pierādījumu paziņošanu [*Fulmen* un *F. Mahmoudian*] vai to advokātiem noteiktos ierobežojumus, tomēr, ņemot vērā tiesas pārbaudes būtisko nozīmi ierobežojošo pasākumu [noteikšanā], Savienības tiesai ir jābūt pilnvarām pārbaudīt šādu pasākumu tiesiskumu un pamatotību, un nevar tikt celti iebildum[i] saistībā ar Padomes izmantoto pierādījumu un informācijas noslēpumu vai konfidencialitāti (pēc analogijas skat. [2006. gada 12. decembra] spriedumu lietā [T-228/02 *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran*/Padome, Krājums, II-4665. lpp.], 155. punkts). Turklāt Padomei nav tiesību pamatot aktu, ar kuru tiek [noteikti] ierobežojoši pasākumi, ar kādas dalībvalsts nosūtīto informāciju vai pierādījumiem, kuri iekļauti lietas materiālos, ja šī dalībvalsts nevēlas atļaut šīs informācijas paziņošanu Savienības tiesai, kuras uzdevums ir pārbaudīt šī lēmuma tiesiskumu (pēc analogijas skat. Vispārējās tiesas 2008. gada 4. decembra spriedumu lietā T-284/08 *People's Mojahedin Organization of Iran*/Padome, Krājums, II-3487. lpp., 73. punkts).
- 101 Treškārt, Padome kļūdaini apgalvo, ka tai nevar tikt prasīts iesniegt pierādījumus par kādas vienības dalību kodolieroču izplatīšanā, ņemot vērā attiecīgās darbības prettiesisko raksturu. Pirmām kārtām, tas vien, ka tiek ierosināta ierobežojošo pasākumu noteikšana atbilstoši Lēmuma 2010/413 23. panta 2. punktam, paredz, ka attiecīgā gadījumā konkrētās dalībvalsts vai Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos rīcībā ir pierādījumi vai informācija, kas, topāt, pierāda, ka attiecīgā vienība ir iesaistīta kodolieroču izplatīšanā. Otrām kārtām, Padomei varbūtēji radušās grūtības, mēģinot pierādīt šo dalību, attiecīgā gadījumā var ietekmēt no tās prasīto pierādījumu apjomu. Šo grūtību dēļ tā turpretī nevar tikt pilnībā atbrīvota no tai pastāvošā pierādīšanas pienākuma.
- 102 Saistībā ar šī gadījuma novērtēšanu Padome nav iesniegusi nekādus pierādījumus vai informāciju, kas pamatotu apstrīdētajos aktos norādīto iemeslu. Kā tā pati ir atzinusi, tā ir balstījusies vienīgi uz ne ar ko nepamatotiem apgalvojumiem par to, ka *Fulmen* ir veikusi elektroiekārtu montāžu *Qom/Fordoo* būvniecībā laikā, kad šā objekta pastāvēšana vēl nebija paziņota atklātībā.
- 103 Pastāvot šādiem apstākļiem, ir jākonstatē, ka Padome nav pierādījusi, ka *Fulmen* bija iesaistīta *Qom/Fordoo* būvniecībā, un līdz ar to ir jāapmierina trešais prasības pamats, neizvērtējot otro argumentu, kuru lietā T-440/10 ir izvirzījis *F. Mahmoudian* attiecībā uz viņa statusu *Fulmen*.
- 104 Tā kā Padome apstrīdētajos aktos nav norādījusi citus apstākļus, kas pamatotu attiecībā uz *Fulmen* un *F. Mahmoudian* noteiktos ierobežojošos pasākumus, šie akti ir jāatceļ tiktāl, ciktāl tie attiecas uz [*Fulmen* un *F. Mahmoudian*].”
- ³⁶ Lai izvairītos no tiesiskās noteiktības pārkāpuma, Vispārējā tiesa atstāja spēkā Lēmuma 2010/413, kurā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2010/644, radītās sekas līdz brīdim, kad stāsies spēkā Tiesas apelācijas tiesvedībā pieņemamais nolēmums. Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 60. panta otro daļu apelācijas sūdzība aptur Vispārējās tiesas nolēmumu, ar kuru atcelta regula, šajā gadījumā – Regula Nr. 961/2010, spēkā stāšanos līdz brīdim, kad Tiesa pieņems nolēmumu par apelācijas sūdzību.

Tiesvedība Tiesā un lietas dalībnieku prasījumi

- 37 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2012. gada 24. oktobra rīkojumu Francijas Republikai un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei tika atļauts iestāties lietā, lai atbalstītu Padomes prasījumus.
- 38 Padome lūdz Tiesu:
- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
  - pieņemt galīgo nolēmumu šajā lietā un noraidīt kā nepieņemamas *Fulmen* un *F. Mahmoudian* prasības par apstrīdētajiem tiesību aktiem;
  - piespriest *Fulmen* un *F. Mahmoudian* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas Padomei radušies tiesvedībā pirmajā instancē un šajā apelācijas tiesvedībā.
- 39 *Fulmen* un *F. Mahmoudian* lūdz Tiesu:
- noraidīt apelācijas sūdzību;
  - apstiprināt pārsūdzēto spriedumu, ar kuru Vispārējā tiesa atcēla apstrīdētos tiesību aktus, ciktāl šie akti attiecas uz *Fulmen* un *F. Mahmoudian*;
  - ciktāl nepieciešams, atcelt Padomes 2012. gada 23. marta Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu un Regulas (ES) Nr. 961/2010 atcelšanu (OV L 88, 1. lpp.);
  - piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 40 Francijas Republika un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste lūdz Tiesu apmierināt Padomes apelācijas sūdzību.
- 41 Komisija nav iesniegusi atbildes rakstu uz apelāciju.

Par apelācijas sūdzību

Lietas dalībnieku argumenti

- 42 Padome apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdas tiesību piemērošanā, nospriežot, ka Padomei bija jāsniedz informācija, ar ko būtu iespējams pierādīt, ka *Fulmen* ir iesaistījies *Qom/Fordoo* būvniecībā, un ka tai tas bija jādara, neraugoties uz to, ka informācija, ko tā būtu varējusi sniegt, ir nākusi no konfidenciāliem avotiem. Kļūdas tiesību piemērošanā, kuras esot pieļāvusi Vispārējā tiesa, ir saistītas ar diviem šīs informācijas paziņošanas aspektiem. Pirmais aspekts ir saistīts ar dalībvalstu veikto pierādījumu paziņošanu Padomei un otrs – ar konfidenciālas informācijas paziņošanu tiesai.
- 43 Padome, kuru atbalsta Francijas Republika, vispirms apgalvo, ka *Qom/Fordoo* izvietotā kodoliekārta ir tikusi izbūvēta slepeni, neinformējot par to SAEA un pārkāpjot Drošības padomes rezolūcijas. Francijas Republika šajā ziņā atsaucas uz Rezolūciju 1929 (2010), kuras preambulā ir minēta *Qom* izvietotā bagātināšanas iekārta. Ievērojot *Qom* izvietotā objekta izbūves slepeno raksturu, dalībvalsts varēja uzskatīt, ka tās drošības nolūkos tā nedrīkst atklāt konfidenciālus dokumentus; to Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā pietiekamā apmērā.

- 44 Ar savu pirmo iebildumu Padome apstrīd pārsūdzētā sprieduma 99. punktu, kurā Vispārējā tiesa nosprieda, ka, lai nodrošinātu, ka ierobežojošu pasākumu noteikšana, pamatojoties uz kādas dalībvalsts priekšlikumu, ir pamatota, Padomei vajadzības gadījumā ir jālūdz attiecīgajai dalībvalstij iesniegt tai šim mērķim nepieciešamos pierādījumus un informāciju. Padome uzskata, ka gadījumā, ja šie pierādījumi un informācija nāk no konfidenciāliem avotiem, tai ir leģitīmas tiesības nolemt īstenot ierobežojošu pasākumu, pamatojoties tikai uz dalībvalsts iesniegto paskaidrojuma rakstu, ciktāl šis paskaidrojuma raksts ir objektīvi ticams. Šāda pieeja esot saderīga ar savstarpējās uzticības principu, kas ir jāpiemēro attiecībās starp dalībvalstīm un dalībvalstīm un Savienības iestādēm, kā arī ar lojālas sadarbības principu, kas ir paredzēts LES 4. panta 3. punkta pirmajā daļā.
- 45 Francijas Republika arī uzskata, ka ar objektīvi pamatotu paskaidrojuma rakstu, ko kāda dalībvalsts ir iesniegusi Padomei, ir pietiekami, lai noteiktu ierobežojošus pasākumus, un atgādina LESD 346. panta 1. punkta a) apakšpunktu, saskaņā ar kuru “dalībvalstīm nav jāsniedz informācija, kuras izpaušanu tās atzīst par būtisku savas drošības interešu apdraudējumu”.
- 46 Padome turklāt norāda, ka saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru tiesības iepazīties ar pierādījumiem, īstenojot tiesības uz aizstāvību, nav absolūtas (ECT 2000. gada 16. februāra spriedums lietā *Jasper* pret Apvienoto Karalisti, prasības pieteikums Nr. 27052/95, 52. punkts). Šī judikatūra, kas attiecas uz Romā 1950. gada 4. novembrī parakstītās Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta 1. punktu, kurā ir reglamentēta kriminālsodu noteikšana, *a fortiori* esot piemērojama attiecīgo ierobežojošo pasākumu gadījumā.
- 47 Šā Padomes iebilduma atbalstam Apvienotā Karaliste, pirmkārt, norāda, ka Padomes lēmumi, kas ir pieņemti, pamatojoties uz LES 29. pantu, atbilstoši LES 31. pantam ir jāpieņem vienprātīgi. Otrkārt, šī dalībvalsts apgalvo, ka, balsojot par kādas dalībvalsts priekšlikumu, pārējās dalībvalstis dalās savā pieredzē un zināšanās, lai palīdzētu izstrādāt attiecīgo lēmumu. Visbeidzot, treškārt, tā apgalvo, ka atsevišķas dalībvalstis var apmainīties ar noteiktu informāciju divpusējā kārtībā. Ja dalībvalstis uzskatītu, ka attiecīgo personu vai vienību dalība darbībās, kas varētu sekmēt kodolieroču izplatīšanu – un kas ir tikusi norādīta Padomes lēmuma priekšlikumā –, ir pretrunīga, mazticama vai nedaudz pārspīlēta, tām būtu jāatsakās pieņemt lēmumu.
- 48 Ar otro iebildumu Padome apstrīd pārsūdzētā sprieduma 100. punktu, kurā Vispārējā tiesa ir nospriedusi, ka Savienības tiesā nevar celt iebildumus saistībā ar to pierādījumu un informācijas slepenību vai konfidencialitāti, kas ir bijuši ierobežojošo pasākumu noteikšanas pamatā.
- 49 Padome uzskata, ka Vispārējā tiesa nav ievērojusi tās Reglamenta 67. panta 3. punktu, saskaņā ar kuru Vispārējā tiesa ņem vērā tikai tos dokumentus, kuri ir darīti pieejami lietas dalībnieku advokātiem vai pārstāvjiem un attiecībā uz kuriem tiem ir bijusi iespēja izteikt savu viedokli. Padome norāda, ka Vispārējās tiesas Reglamentā tā šobrīd spēkā esošajā redakcijā lietas dalībniekam nav atļauts iesniegt Vispārējai tiesai konfidenciālu informāciju tādā veidā, lai to būtu iespējams ņemt vērā, neizpaužot to pretējās puses advokātiem. Francijas Republika šajā ziņā norāda, ka Padomei nevar tikt pārņemts, ka tā nav paredzējusi veikt Vispārējās tiesas Reglamenta grozījumus, jo pieņemt Vispārējās tiesas Reglamentu, saskaņojot to ar Tiesu, ir pašas šīs tiesas pienākums, pēc tam saņemot Padomes apstiprinājumu. Francijas Republika un Apvienotā Karaliste uzskata, ka tikmēr, kamēr Vispārējā tiesa nedrīkst ņemt vērā konfidenciālo informāciju, ja tā nav to paziņojusi prasītāja advokātiem, dalībvalstīm ir sarežģīti pieņemt, ka to rīcībā esošā konfidenciālā informācija, kas pierāda attiecīgo ierobežojošo pasākumu pamatotību, būtu jāpaziņo Vispārējai tiesai.
- 50 Tiesas sēdē Padome norādīja, ka tai ir tiesības noteikt vispārējas ekonomiskās sankcijas vai attiecināt sankcijas uz noteiktām Irānas ekonomikas nozarēm atbilstoši LESD 215. panta 1. punktam. Izvēle, saskaņā ar kuru priekšroka tiek dota pasākumiem ar konkrētiem mērķiem, ļauj samazināt negatīvo ietekmi, kas ierobežojošajiem pasākumiem ir attiecībā uz iedzīvotājiem, bet grūtības rada pierādījumu par tādu darbību pastāvēšanu, kas visbiežāk ir slepenas un ar kurām var tikt pamatota šo pasākumu noteikšana, sniegšana. Padome arī norāda, ka pārsūdzētā sprieduma 49. punktā Vispārējā tiesa ir

secinājusi, ka Savienības vai tās dalībvalstu drošība vai to starptautisko attiecību uzturēšana var pamatot atkāpi no pienākuma paziņot iemeslus, ar kuriem ir pamatota attiecīgo ierobežojošo pasākumu noteikšana, bet ka attiecībā uz pierādījumiem par apgalvoto rīcību tā kļūdaini nav piemērojusi šo atkāpi.

- 51 Apvienotā Karaliste apgalvo, ka Vispārējai tiesai bija jāizvērtē veids, kādā būtu jāsamēro legītīmās intereses, ko paredzēts aizsargāt ar ierobežojošo pasākumu piemērošanu, un intereses, ko paredzēts aizsargāt ar konfidencialitātes nodrošināšanu, no vienas puses, un tiesību aizsardzības tiesā efektīva nodrošināšana, no otras puses. Tā norāda, ka, tā kā Savienība vēl nav ieviesusi procedūras, kas ļautu paziņot Vispārējai tiesai konfidencialus dokumentus, Vispārējai tiesai, veicot šo interešu samērošanu, būtu jāpievērš lielāka uzmanība ar miera un drošības nodrošināšanu saistītajām interesēm nekā ar personas, attiecībā uz kuru ir paredzēti ierobežojošie pasākumi, interesēm. Tā atgādina, ka attiecīgie pasākumi ir preventīvi, nevis krimināltiesiski. Kaut arī šie pasākumi ir ierobežojoši un tiem bieži vien ir būtiska ietekme, tie tomēr tiek noteikti kopā ar īpašiem noteikumiem – kā, piemēram, Regulas Nr. 961/2010 19. un 21. pants –, kuri aizsargā personas, ko ir skāruši šie pasākumi.
- 52 *Fulmen* un *F. Mahmoudian* norāda, pirmkārt, ka argumentācija attiecībā uz tādu avotu esamību, kuriem ir jāpaliek konfidencialiem, ir jauna argumentācija, kuru Padome pirmajā instancē nekad, izņemot mutvārdu paskaidrojumus uz jautājumiem, kurus Vispārējā tiesa bija uzdevusi Padomei, nebija izvirzījusi.
- 53 Otrkārt un pakārtoti, tie apgalvo, ka tādas informācijas pastāvēšana, kas ir nākusi no konfidencialiem avotiem, ir atkāpe ne vien no tiesību uz aizstāvību ievērošanas principa, bet arī no pienākuma sniegt pietiekamus pierādījumus par pieņemtā lēmuma pamatā esošajiem faktiskajiem apstākļiem.
- 54 Turklāt *Fulmen* un *F. Mahmoudian* atgādina, ka tostarp saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 67. panta 3. punkta trešo daļu ir jānoraida Padomes arguments, saskaņā ar kuru neesot iespējams paziņot Vispārējai tiesai konfidencialu informāciju tā, lai tā varētu tikt ņemta vērā, neizpaužot to pretējās puses advokātiem.
- 55 *Fulmen* un *F. Mahmoudian* šajā ziņā apgalvo, ka Padome sava lēmuma pamatošanai nekad nav izmantojusi konfidencialu informāciju. Tie atgādina, ka 2010. gada 26. augustā un 14. septembrī tie ir nosūtījuši divas ierakstītas vēstules, kurās bija pausts izbrīns par pierādījumu pieņemto lēmumu pamatošanai neesamību. Pēc tiesvedības ierosināšanas Padome nekad nav norādījusi uz konfidencialas informācijas esamību, ko būtu paziņojusi kāda no dalībvalstīm un/vai Eiropas ārlietu dienesti.
- 56 *Fulmen* un *F. Mahmoudian* arī norāda, ka, pat pieņemot, ka konfidenciala informācija ir pastāvējusi, lēmuma pamatojums ir bijis visai nekonkrēts un tas neļāva nedz *Fulmen*, nedz *F. Mahmoudian* īstenot efektīvu aizsardzību. Tie atgādina daudzās kļūdas gan attiecībā uz *Fulmen*, gan *F. Mahmoudian*, kas bija pieļautas lēmumā un uz kurām tika norādīts Vispārējā tiesā. Tie apgalvo, ka šo kļūdu dēļ bija iespējams apšaubīt Padomes izteikumus par konfidencialas informācijas esamību.

Tiesas vērtējums

- 57 Abi iebildumi, no kuriem sastāv Padomes izvirzītais pamats, ir jāizvērtē kopā. Pārsūdzētā sprieduma 99. un 100. punktā Vispārējā tiesa ir atbildējusi uz *Fulmen* un *F. Mahmoudian* argumentu, kas ir atgādināts pārsūdzētā sprieduma 94. punktā un saskaņā ar kuru Padome nav pierādījusi savus apgalvojumus attiecībā uz *Fulmen* iesaistīšanos *Qom/Fordoo* būvniecībā. Pārsūdzētā sprieduma 99. punkts līdz ar to ir interpretējams tādējādi, ka Vispārējā tiesa ir uzskatījusi, ka Padomei vajadzības gadījumā ir jālūdz dalībvalstij, kura ir ierosinājusi noteikt ierobežojošos pasākumus, iesniegt nepieciešamos pierādījumus un informāciju, lai tā varētu tos iesniegt pārbaudes tiesā laikā, par kuru ir runa nākamajā pārsūdzētā sprieduma punktā.

- 58 Kā saistībā ar ierobežojošu pasākumu pārbaudi ir atgādinājusi Tiesa, Savienības tiesām atbilstoši tām Līgumā piešķirtajām pilnvarām principā ir jānodrošina pilnīga visu Savienības tiesību aktu tiesiskuma pārbaude, ņemot vērā pamattiesības, kas ir Savienības tiesību sistēmas neatņemama sastāvdaļa. Šī prasība ir tieši paredzēta LESD 275. panta otrajā daļā (skat. 2013. gada 18. jūlija spriedumu apvienotajās lietās C-584/10 P, C-593/10 P un C-595/10 P Komisija u.c./Kadi, 97. punkts; turpmāk tekstā – spriedums apvienotajās lietās “Kadi II”).
- 59 Šo pamattiesību vidū tostarp ir tiesību uz aizstāvību ievērošana un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā (skat. spriedumu apvienotajās lietās Kadi II, 98. punkts).
- 60 Pirmās no minētajām tiesībām, kas ir noteiktas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 41. panta 2. punktā, ietver tiesības tikt uzklausītam un tiesības piekļūt lietas materiāliem, ievērojot likumīgās konfidencialitātes intereses (skat. spriedumu apvienotajās lietās Kadi II, 99. punkts).
- 61 Otrās no minētajām pamattiesībām, kas ir apstiprinātas Hartas 47. pantā, nozīmē, ka ieinteresētajai personai ir jāvar uzzināt attiecībā uz to pieņemtā lēmuma pamatojumu vai nu no paša lēmuma, vai pēc šīs personas pieprasījuma sniegtā paziņojuma, neskarot kompetentās tiesas tiesības lūgt attiecīgajai iestādei iesniegt tai šo informāciju, lai persona pēc iespējas labākos apstākļos varētu aizstāvēt savas tiesības un, zinot visus apstākļus, nolemt, vai ir lietderīgi vērsties kompetentajā tiesā, kā arī lai šī tiesa pilnībā varētu īstenot attiecīgā lēmuma tiesiskuma pārbaudi (skat. 2013. gada 4. jūnija spriedumu lietā C-300/11 ZZ, 53. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī spriedumu apvienotajās lietās Kadi II, 100. punkts).
- 62 Tomēr Hartas 52. panta 1. punktā ir pieļauti tajā paredzēto tiesību ierobežojumi, ja, nosakot attiecīgo ierobežojumu, tiek ievērota attiecīgo pamattiesību būtība un ja, ievērojot samērīguma principu, tas ir nepieciešams un patiešām atbilst Savienības atzītiem vispārējo interešu mērķiem (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā ZZ, 51. punkts, un spriedumu apvienotajās lietās Kadi II, 101. punkts).
- 63 Turklāt tas, vai ir tikušas pārkāptas tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, ir jāpārbauda atkarībā no katra gadījuma īpašajiem apstākļiem (šajā ziņā skat. 2011. gada 25. oktobra spriedumu lietā C-110/10 P Solvay/Komisija, Krājums, I-10439. lpp., 63. punkts), tostarp no attiecīgā akta būtības un apstākļiem, kādos tas ir pieņemts, kā arī no attiecīgo jomu regulējošo juridisko noteikumu kopuma (skat. spriedumu apvienotajās lietās Kadi II, 102. punkts; šajā ziņā attiecībā uz pienākuma norādīt pamatojumu ievērošanu skat. arī 2012. gada 15. novembra spriedumus apvienotajās lietās C-539/10 P un C-550/10 P Al-Aqsa/Padome un Nīderlande/Al-Aqsa, 139. un 140. punkts, kā arī lietā C-417/11 P Padome/Bamba, 53. punkts).
- 64 Turklāt Hartas 47. pantā garantētā pārbaudes tiesā efektivitāte tāpat nozīmē, ka Savienības tiesai ir jānodrošina, lai lēmums, kam attiecībā uz konkrēto personu vai vienību ir individuāla piemērojamība, būtu balstīts uz pietiekami drošiem faktiem. Tas nozīmē, ka ir jāpārbauda pamatojuma izklāstā norādītie fakti, kas ir minētā lēmuma pamatā, tādēļ pārbaudē tiesā nav jāizvērtē tikai norādīto iemeslu abstrakta ticamība, bet arī tas, vai ir pamatoti šie apsvērumi vai vismaz viens no tiem, kurš tiek uzskatīts par pašu par sevi pietiekamu šā paša lēmuma pamatojumam (skat. spriedumu apvienotajās lietās Kadi II, 119. punkts).
- 65 Šajā nolūkā Savienības tiesai ir jāveic šī pārbaude, vajadzības gadījumā pieprasot kompetentajai Savienības iestādei iesniegt atbilstošu – konfidenciālu vai nekonfidenciālu – informāciju vai pierādījumus, lai varētu veikt šādu pārbaudi (skat. spriedumu apvienotajās lietās Kadi II, 120. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 66 Proti, tieši kompetentajai Savienības iestādei apstrīdēšanas gadījumā ir jāpierāda pret attiecīgo personu vērsto apsvērumu pamatotība, nevis šai personai ir jāiesniedz attaisnojoši pierādījumi par to, ka minētie iemesli nav pamatoti (skat. spriedumu apvienotajās lietās Kadi II, 121. punkts).

- 67 Šajā nolūkā minētajai iestādei nav jāiesniedz Savienības tiesā visa informācija un pierādījumi, kas saistīti ar akta, kuru tiek lūgts atcelt, pamatojuma izklāstā norādītajiem apsvērumiem. Tomēr ir būtiski, lai iesniegtā informācija un pierādījumi pamatotu apsvērumus, kas vērsti pret attiecīgo personu (skat. spriedumu apvienotajās lietās *Kadi II*, 121. punkts).
- 68 Ja kompetentā Savienības iestāde nevar izpildīt Savienības tiesas lūgumu, tad šai tiesai ir jābalstās tikai uz tai paziņoto informāciju, proti, šajā gadījumā – uz apstrīdētā tiesību akta pamatojumu, apsvērumiem un attaisnojošiem pierādījumiem, ko, iespējams, iesniegusi attiecīgā persona, kā arī kompetentās Savienības iestādes atbildi uz šiem apsvērumiem. Ja šī informācija neļauj konstatēt, ka apsvērumi ir pamatoti, Savienības tiesa šos iemeslus neņem vērā kā lēmuma par attiecīgo iekļaušanu vai saglabāšanu pamatojumu (skat. spriedumu apvienotajās lietās *Kadi II*, 123. punkts).
- 69 Turpretī, ja kompetentā Savienības iestāde iesniedz atbilstošu informāciju vai pierādījumus, Savienības tiesai ir jāpārbauda, vai, ņemot vērā šo informāciju vai pierādījumus, norādītie fakti atbilst patiesībai, un atkarībā no attiecīgās lietas apstākļiem un ņemot vērā iespējamus apsvērumus, ko par tiem iesniegusi tostarp attiecīgā persona, jāizvērtē to ticamība (skat. spriedumu apvienotajās lietās *Kadi II*, 124. punkts).
- 70 Protams, sevišķi svarīgu apsvērumu dēļ, kas ir saistīti ar Savienības vai tās dalībvalstu drošību vai ar starptautisko attiecību īstenošanu, konkrēta informācija vai pierādījumi nevar tikt darīti zināmi attiecīgajai personai. Tomēr šādā gadījumā Savienības tiesai, attiecībā pret kuru nevar iebilst, ka šī informācija vai pierādījumi ir slepeni vai konfidenciāli, tās veiktajā pārbaudē tiesā ir jāizmanto paņēmieni, kas ļautu līdzsvarot pamatotās rūpes par drošību attiecībā uz minētā akta pieņemšanas laikā vērā ņemto ziņu veidu un avotiem, no vienas puses, un vajadzību pietiekami nodrošināt lietas dalībniekiem tādu viņu procesuālo tiesību ievērošanu kā tiesības tikt uzklausītam, kā arī sacīkstes princips, no otras puses (skat. spriedumu apvienotajās lietās *Kadi II*, 125. punkts, kā arī pēc analogijas – iepriekš minēto spriedumu lietā *ZZ*, 54., 57. un 59. punkts).
- 71 Šajā nolūkā Savienības tiesai, izvērtējot visus kompetentās Savienības iestādes izvirzītos tiesiskos un faktiskos apstākļus, jāpārbauda, vai minētās iestādes iebilstot pret šādu paziņošanu norādītie iemesli ir pamatoti (skat. spriedumu apvienotajās lietās *Kadi II*, 126. punkts, kā arī pēc analogijas – iepriekš minēto spriedumu lietā *ZZ*, 61. un 62. punkts).
- 72 Ja Savienības tiesa secina, ka šiem apsvērumiem nav pretrunā tas, ka attiecīgajai personai vismaz daļēji tiek paziņota attiecīgā informācija un pierādījumi, tā kompetentajai Savienības iestādei dod iespēju tos paziņot attiecīgajai personai. Ja šī iestāde iebilst pret visas šādas informācijas vai pierādījumu vai to daļas paziņošanu, Savienības tiesa pārbauda apstrīdētā tiesību akta tiesiskumu, pamatojoties vienīgi uz paziņotajiem faktiem (skat. spriedumu apvienotajās lietās *Kadi II*, 127. punkts, un pēc analogijas – iepriekš minēto spriedumu lietā *ZZ*, 63. punkts).
- 73 Turpretī, ja izrādās, ka kompetentās Savienības iestādes norādīto iemeslu dēļ attiecīgajai personai nevar tikt izpausta Savienības tiesā iesniegtā informācija vai pierādījumi, ar tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā saistītās prasības, it īpaši sacīkstes princips, ir atbilstoši jālīdzsvaro ar prasībām, kas izriet no Savienības vai tās dalībvalstu drošības vai to starptautisko attiecību īstenošanas (skat. spriedumu apvienotajās lietās *Kadi II*, 128. punkts, un pēc analogijas – iepriekš minēto spriedumu lietā *ZZ*, 64. punkts).
- 74 Lai veiktu šādu līdzsvarošanu, ir jāizmantot tādas iespējas kā attiecīgās informācijas vai pierādījumu satura kopsavilkuma paziņošana. Neatkarīgi no šādu iespēju izmantošanas Savienības tiesai ir jāizvērtē, vai un kādā mērā tas, ka attiecīgajai personai nav izpausta konfidenciāla informācija vai pierādījumi, un šīs personas atbilstošās iespējas iesniegt savus apsvērumus par tiem neesamība var ietekmēt konfidenciālo pierādījumu pierādījuma spēku (skat. spriedumu apvienotajās lietās *Kadi II*, 129. punkts, un pēc analogijas – iepriekš minēto spriedumu lietā *ZZ*, 67. punkts).

- 75 Šajā lietā Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 52. punktā ir nospriedusi, ka pamatojums *Fulmen* un *F. Mahmoudian* iekļaušanai apstrīdētajos tiesību aktos ietvertajos sarakstos, kaut arī īss, tomēr ir ļāvis tiem saprast, kādas darbības tiek inkriminētas *Fulmen*, un apstrīdēt kā šo darbību patiesumu, tā arī to atbilstību.
- 76 Kaut arī tiesas sēdē *Fulmen* uzsvēra, ka tā par laikposmu, kas attiecās uz tai inkriminētajiem faktiskajiem apstākļiem, proti, 2006.–2008. gadu, ir tikusi informēta tikai apelācijas tiesvedības stadijā, ir jānorāda, ka šo laikposmu viegli varēja izsecināt no publiski pieejamajiem dokumentiem, jo pamatojums bija attiecināts uz laikposmu pirms *Qom* objekta esamības atklāšanas, un ka Drošības padomes Rezolūcijā 1929 (2010) ir norādīts, ka *Qom* izvietotās centrāles izbūve ir tikusi atklāta 2009. gada septembrī.
- 77 Attiecībā uz pierādījumiem par *Fulmen* iesaistīšanos *Qom/Fordoo* izvietotā objekta elektroiekārtu montāžā Padome, Francijas Republika un Apvienotā Karaliste ir apgalvojušas, ka dokumentu, kas apstiprinātu šo iesaistīšanos, iesniegšana nebija nepieciešama un tā katrā ziņā, ņemot vērā šo dokumentu konfidenciālo raksturu un Vispārējās tiesas procesuālos noteikumus, kuros paredzēta to paziņošana pretējai pusei, nebija iespējama.
- 78 Šajā ziņā, tā kā Savienības kompetentā iestāde ir atteikusies iesniegt pierādījumus Savienības tiesā, tai, kā tas izriet no šā sprieduma 68. punkta, ir jāpamatojas tikai uz to informāciju, kas tai ir tikusi paziņota.
- 79 Šajā lietā vienīgā informācija, kas ir Savienības tiesas rīcībā, ir apstrīdēto tiesību aktu pamatojumā ietvertais apgalvojums. Tas nav pamatots ar tādu informāciju vai pierādījumiem kā attiecīgās informācijas satura kopsavilkums, detalizētāki precizējumi par elektroiekārtām, kas esot uzstādītas *Qom* izvietotajā objektā, vai apsvērumi, ar kuriem iespējams pierādīt, ka tieši *Fulmen* ir uzstādījusi šīs iekārtas, un tādējādi pierādīt attiecīgo apgalvojumu pamatotību.
- 80 Ņemot vērā šo apstākli, ir jāsecina, ka *Fulmen* un *F. Mahmoudian* nav varējuši īstenot aizstāvību pret inkriminētajiem faktiem un ka Savienības tiesa nevar izvērtēt apstrīdēto tiesību aktu pamatotību.
- 81 Nav nozīmes tam, ka LESD 215. panta 1. punktā Padomei ir piešķirta kompetence veikt vispārējus ekonomiskus pasākumus attiecībā uz Irānas Islāma Republiku. Pasākums, kas ir Savienības tiesas veiktās pārbaudes priekšmets, ir pasākums ar konkrētiem mērķiem, kurš ir attiecināts nevis uz kādu noteiktu ekonomisko nozari, bet gan uz individuālu uzņēmumu, ņemot vērā konkrētu apgalvotu darbību.
- 82 Ņemot vērā visus šos apstākļus, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 103. punktā pamatoti ir nospriedusi, ka Padome nav iesniegusi pierādījumus par *Fulmen* iesaistīšanos *Qom/Fordoo* būvniecībā.
- 83 Tādējādi apelācijas sūdzība nav pamatota un ir noraidāma.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 84 Atbilstoši Reglamenta 184. panta 2. punktam, ja apelācijas sūdzība nav pamatota vai ja tā ir pamatota un Tiesa lietā taisa galīgo spriedumu, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem. Šī paša reglamenta 138. panta 1. punktā, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz šī paša reglamenta 184. panta 1. punktu, ir noteikts, ka lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Atbilstoši Reglamenta 140. panta 1. punktam, kurš saskaņā ar šī reglamenta 184. panta 1. punktu arī ir piemērojams apelācijas tiesvedībā, dalībvalstis un iestādes, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

- 85 Tā kā Padomes apelācijas sūdzība ir tikusi noraidīta, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus atbilstoši *Fulmen* un *F. Mahmoudian* prasījumiem.
- 86 Francijas Republika, Apvienotā Karaliste un Komisija – personas, kas iestājušās lietā, – sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

- 1) **apelācijas sūdzību noraidīt;**
- 2) **Eiropas Savienības Padome atlīdzina tiesāšanās izdevumus;**
- 3) **Francijas Republika, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste un Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.**

[Paraksti]